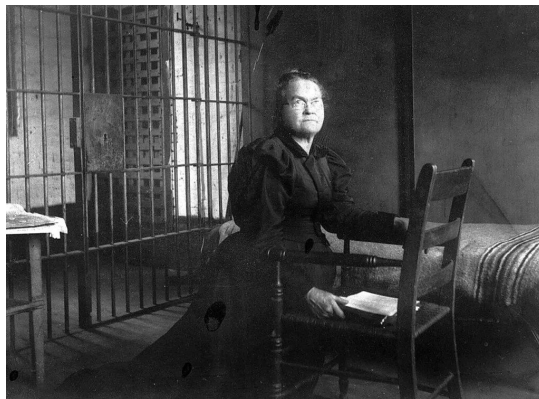

Ako adorácia a duchovné stretnutia menia väzňov

Plinio Maria Solimeo

31. októbra 2019 ✝ Spoločnosť

Katolícka webová stránka nedávno uverejnila článok s názvom „Vedenie väznice je ohromené duchovnými stretnutiami s adoráciou Najsvätejšej sviatosti, ktoré úplne menia väzňov.“¹ Je to pozoruhodné svedectvo o transformačnej sile duchovnej služby Cirkvi.

Zdroj: flickr.com

V rámci experimentálneho programu nazvanom „Svätý Maximilián Kolbe“ boli väzni v texaskej väznici pozvaní na duchovné stretnutia. Mnohí z účastníkov boli „veľmi problematickí“, väzni ustavične zapletení do konfliktov. Priaznivé účinky programu však čoskoro potvrdili väzenské orgány.

Program predstavil stály diakon Tommy Ewing z diecézy Beaumont v Texase. Spočiatku sa zdráhal prijať duchovnú službu vo väznici. „Bál som sa a nechcel som vstupovať do ich ciel.“ Keď obavy prekonal, zistil, že „akonáhle prídete do kontaktu s týmito ľuďmi, uvedomíte si, že ste nástrojom Božej milosti.“

Podľa Ewinga sú všetci prekvapení. „Vidíte iba, ako sú väzni dojatí.“ Mnohé z týchto momentov sa odohrávajú počas adorácie Najsvätejšej sviatosti, ktorá je prítomná celý víkend v samostatnej miestnosti. „Prinášate Kristovo svetlo a títo ľudia to cítia. A to je rozhodujúce.“

Kľúčová je sviatosť zmierenia. Väzni poznávajú, ako spoveď umožňuje človeku zhodiť ťarchu svojho hriechu pred kňaza, ktorý má moc udeliť mu rozhrešenie. Mnoho väzňov po získaní rozhrešenia zažíva pokoj v duši.

Diakon Ewing poznamenáva, že „prístup k sviatosti zmierenia a k eucharistickému uctievaniu obmäkčí aj tie najtvrdšie srdcia. Je to skvelá skúsenosť, ktorá mení život.“

Michael Rutledge, zástupca riaditeľa duchovnej služby na Oddelení trestného súdництва v Texase, pripisuje duchovným stretnutiam zásluhu za „uskutočnenie transformácie“. Po počiatočnom úspechu Ewing a niekoľko stoviek dobrovoľníkov začali organizovať duchovné stretnutia v mužských aj ženských väzniciach.

Zdroj: picryl.com

Keď diakon Ewing v roku 2012 prvýkrát oslovil vedenie väznice so svojím plánom, stretol sa so skepticizmom. Nakoniec však dostal súhlas, aby to skúsil.

Na prvé duchovné stretnutie prišlo šesťdesiatšesť väzňov. O tri týždne neskôr sa Ewing a úradníci stretli, aby vyhodnotili program. Riaditeľ dostal od väzňov viac ako šesťdesiat listov, v ktorých vychválili túto iniciatívu a podrobne uviedli, čo všetko im to dalo.

Riaditeľ väznice sa potom spýtal, kedy by diakon Ewing mohol zorganizovať ďalšie takéto stretnutie.

Keď sa o tom dozvedeli v iných väzniciach, aj oni požiadali o zorganizovanie podobných stretnutí. Podľa väzenských úradníkov tieto stretnutia sú zvlášť účinné pri odkrývaní problémov, ktoré väzňov sužujú, takže sa môžu nimi priamo zaoberať a riešiť ich.

Mnoho väzňov napísalo dobrovoľníkom, aby sa im poďakovali a vyjadrili svoje dojmy. Podľa Ewinga v listoch vo všeobecnosti hovoria, že „našli priateľstvo, lásku a bratstvo po tom, čo mnohí už stratili nádej“. V jednom liste väzeň napísal: „Boh ma stvoril, ale vy ste zo mňa urobili to, čím som dnes a čo Boh chcel, aby som bol. Vo svojom živote pôjdem po tejto ceste viery v Krista až do konca svojich dní a budem ďalej bojovať za to, aby Božia láska zostala vo mne.“

Neuveriteľný väzenský program diakona Ewinga je ďalším dôkazom univerzálnosti posolstva Cirkvi.

Namiesto hľadania nových a inovatívnych programov založených na teológii oslobodenia, progresívnej sociálnej spravodlivosti a iných aberáciách by bolo lepšie použiť to, čo funguje a vždy fungovalo: adoráciu Krista a posväcujúce pôsobenie sviatostí.

1) <https://www.religionenlibertad.com/eeuu/110193389/Las-autoridades-boquiabiertas-con-los-retiros-con-Adoracion-en-prision-cambio-total-en-los-presos.html>

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/ako-adoracia-a-duchovne-stretnutia-menia-vaznov/>